

καὶ ὁμοσπονδιακαὶ γεωργικαὶ τράπεζαι— ἐκλέγουν τὰ διοικητικὰ συμβούλια τὰ ὁποῖα ἐν συνεχείᾳ προσλαμβάνουν τὸν διευθυντήν. Οὗτος προσλαμβάνει ὑπαλλήλους καὶ χειρίζεται τὴν καθημερινήν ἐργασίαν. Οἱ συνεταιρισμοὶ αὐτοὶ μαζὺ μετὰ τοὺς ἄλλους τοὺς δανειζομένους ἀπὸ τὰς Συνεταιριστικὰς Τραπεζὰς ψηφίζουν τὰ μέλη τῶν περιφερειακῶν συμβουλίων καὶ ἐκλέγουν τοὺς ὑποψηφίους διὰ τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον Γεωργικῶν Πιστώσεων τὸ ὁποῖον χαράσσει τὴν πολιτικὴν τῆς Ὑπηρεσίας Γεωργικῶν Πιστώσεων ἢ ὁποῖα εἶναι καὶ ἡ ἀνωτάτη Κυβερνητικὴ ὑπηρεσία ἢ ἐπιβλέπουσα τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ ὅλου συστήματος.

Πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι τὸ σύστημα αὐτὸ δὲν δανεῖζει κυβερνητικὸν χρῆμα ἀλλὰ πωλεῖ χρεώγραφα ἢ τιμὴ τῶν ὁποίων εἰς τὴν ἀγορὰν εἶναι τόσο καλὴ ὥστε δύναται νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς γεωργούς καὶ συνεταιρισμούς πιστώσεις με εὐνοϊκοῦς ὄρους. Ὁ τόκος ὑπολογίζεται βάσει τῆς δαπάνης τῶν κεφαλαίων. Προ-

στίθενται αἱ δαπάναι λειτουργίας τῶν τραπεζῶν καὶ ἐνώσεων καὶ ὑπολογίζεται ἓνα περιθώριον διὰ τυχόν ζημίας. Ἐπίσης ὁ τόκος πρέπει νὰ εἶναι τόσο ὕψηλός ὥστε νὰ σχηματίζονται ἀποθεματικὰ κεφάλαια. Ἐὰν τὸ εἰσόδημα ἀπὸ τοὺς τόκους ὑπερκαλύπτει ὅλας αὐτάς τὰς ἀνάγκας ἢ διαφορά καταβάλλεται εἰς τὰ μέλη μετόχους ὑπὸ μορφήν μερίσματος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὅλης λειτουργίας τοῦ συστήματος εἶναι οὐδεμία αἰτήσις γεωργοῦ ἢ συνεταιρισμοῦ διὰ πίστωσιν ἢ ἀπορρίπτεται μετὰ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι δὲν ὑπάρχουν κεφάλαια.

Τοῦτο ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸν διψῶντα ἀπὸ κεφάλαια κόσμον εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν. Ὁ συναγωνισμὸς διὰ διαθέσιμον κεφάλαιον εἶναι ἔντονος. Παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ σύστημα εἶναι εἰς θέσιν νὰ δόσῃ εἰς τὸν γεωργὸν τὴν πίστωσιν τὴν ὁποίαν χρειάζεται. Ὁ εἰς δολλάρια ὄγκος τῶν δανείων τῆς τελευταίας δεκαετίας ἠξήθη κατὰ 114 %.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ ΠΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΟΚΑΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΑΝΑΣΧΕΣΕΩΣ ΤΗΣ

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Β'

Ἡ ἐκβιομηχάνισις τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν δύναται νὰ προκαλέσῃ ὕψωση τῶν ἐγγείων ἀξιῶν ἢ ὁποῖα συχνὰ ἐπικρίνεται ὡς θίγουσα δυσμενῶς τὴν ἀποδοτικότητα τῆς γεωργίας. Ἄλλ' ὅμως τὸ κακὸν τοῦτο ἀντισταθμίζεται ἐν τινι μέτρῳ μετὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἀγαθῶν πού ἀνήκουν εἰς τοὺς ἀγρότας. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν γαιῶν πού ἐπωφελοῦνται περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀξιοποίησιν αὐτὴν τῆς περιουσίας των ἠμποροῦν ἀκόμη νὰ θεωρήσουν ὅτι εἶναι ἐπω-

φελέστερον νὰ τὴν πωλήσουν καὶ νὰ ἐπενδύσουν ἄλλοῦ τὸ κεφάλαιον πρᾶγμα πού τοὺς ἐπιτρέπει ν' αὐξήσουν τὰς προσόδους πού ἀποκομίζουν ἀπὸ τὴν γεωργίαν.

Ἡ οἰκονομικὴ διαφοροποίησις τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν δύναται νὰ παρουσιάσῃ τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς δήμους. Ἄντι νὰ βλέπουν νὰ μειώνεται ὁ πληθυσμὸς καὶ ἡ ἀπόδοσις τῶν φόρων, θὰ ἐπωφεληθοῦν μετὰ τὴν αὐξήσιν τῶν προσόδων ὁπότε θὰ δυνηθοῦν νὰ βελτιώσουν τὸ σύνολον τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.